

**გადაწყვეტილება
საქართველოს სახელით**

18 იანვარი, 2019 წელი
ქუთაისი

ქ.

**ქუთაისის საქალაქო სასამართლო
მოსამართლე - მალხაზ ჩუბინიძე
სხდომის მდივანი - გიორგი ესაძე**

მოსარჩელე - შპს G--

წარმომადგენელი - ლელა ბ---ელაძე. მარიამი ა-----აძე

მოპასუხე - ნონა მ----ე

წარმომადგენელი - ლევან ანთაძე

მოპასუხე - ციური შ----ლია

დავის საგანი - თანხის დაკისრება

აღწერილობითი ნაწილი:

1. სასარჩელო მოთხოვნა:

1.1. მოპასუხე ციური შ----ლიასა და ნონა მ----ეზე, შპს G-- სასარგებლოდ სასესხო დავალიანების 1710 ლარის (ძირი-1200; პროცენტი-240; ჯარიმა ვადაგადაცილებაზე - 150; ფიქსირებული პირგასამტეხლო - 120) სოლიდარულად გადასახდელად დაკისრება.

1.2. მოპასუხე ციური შ----ლიასა და ნონა მ----ეზე, შპს G-- სასარგებლოდ დავალიანების ცნობის გაცემიდან 2017 წლის 16 იანვრიდან სესხის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 1200 ლარზე შვიდი თვის განმავლობაში დასარიცხი სარგებელის სოლიდარულად გადახდა, რაც თვეში შეადგენს 96 ლარს (8%) სულ 672 ლარი.

1.3. მოპასუხეებზე ციური შ----ლიასა და ნონა მ----ეზე, მოსარჩელის სასარგებლოდ სოლიდარულად - სააპლიკაციო საფასურის - 100 ლარის, ყადაღის დადების საფასურის - 50 ლარის, საგარანტიო თანხის - 50 ლარის, სასამართლო ბაჟის - 100 ლარის, სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიებებისათვის გადახდილი ბაჟის -150

ლარის და იურიდიული მომსახურების -40 ლარის, ადვოკატის საშემოსავლო გადასახადის -10 ლარის, საჯარო რეესტრის ამონაწერის განახლების -15 ლარის, ყადაღის რეგისტრაციის -20 ლარის და საფოსტო გზავნილებისათვის გადახდილი 12,60 ლარის გადასახდელად დაკისრება.

მოსარჩელის განმარტებით -27.07.2016 წელს ციური შ---ლიამ განცხადებით მიმართა შპს GთI და მოითხოვა სესხი 1200 ლარის ოდენობით. გაფორმდა სესხის ხელშეკრულება, რომლის თანახმად ციური შ---ლიამ მიიღო სესხი 1200 ლარი, თვიური სარგებელი - 16.67%. ხელშეკრულების მიხედვით, მსესხებელს სესხი უნდა დაეფარა 28 ივლისიდან ყოველდღიურად დღეში 40 ლარის გადახდით ისე, რომ სესხის ბოლო თანხა გამსესხებელს უნდა დაბრუნებოდა 2016 წლის 1 სექტემბერს. ხელშეკრულებით გათვალისწინებული იქნა პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებისათვის დღეში 1 ლარის ოდენობით. მსესხებლის მიერ დაირღვა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ვალდებულებები, რის გამოც მოსარჩელემ მიმართა აღსრულების ეროვნულ ბიუროს გამარტივებული წესით გადახდის ბრძანების მიღების მიზნით. ვინაიდან მოპასუხეებმა წარმოადგინეს პროტესტი არ გაიცა გადახდის ბრძანება.

2. მოპასუხეთა პოზიცია:

2.1. მოპასუხეებმა შესაგებელით სარჩელი ნაწილობრივ ძირი თანხის- 1200 ლარის და პროცენტის 240 ლარის ნაწილში ცნეს.

მოპასუხე - ნონა მ---ის წარმომადგენელმა ლევან ანთაძემ მოსამზადებელ სხდომაზე მხარი დაუჭირა შესაგებელს და განმარტა, რომ უსაფუძვლოა მოთხოვნა სესხზე დარიცხული პირგასამტეხლოს და სხვა ხარჯების ნაწილში.

მიაჩნია, რომ კრედიტორის მიერ უსაფუძვლოდ შეწყდა მოლაპარაკება, გაზარდა ვადაგადაცილებული დღეების რაოდენობა და სურს მიიღოს უსაფუძვლო შემოსავალი.

3. დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები:

3.1.1. დადგენილია, რომ შპს G-- და ციური შ---ლიას შორის დაიდო სესხის ხელშეკრულება №ა998, რომლის მიხედვით შპს GთI გასცა სესხი 1200 ლარის ოდენობით. ციური შ---ლიამ მიიღო სესხი 1200 ლარი, თვიური სარგებელი - 16.67 %. ხელშეკრულების მიხედვით, მსესხებელს სესხი უნდა დაეფარა 28 ივლისიდან ყოველდღიურად დღეში 40 ლარის გადახდით ისე, რომ სესხის ბოლო თანხა გამსესხებელს უნდა დაბრუნებოდა 2016 წლის 1 სექტემბერს. ხელშეკრულებით გათვალისწინებული იქნა პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებისათვის დღეში 1 ლარის ოდენობით.

სესხის თანხის დაბრუნება და პროცენტების გადახდა უნდა განხორციელებულიყო

მსესხებლის მიერ გამსესხებლისათვის ყოველდღიურად (მათ შორის შაბათ-კვირასაც, დასვენებისა და უქმე დღეებშიც მისამართზე ქალაქი ქუთაისი, ლერმონტოვის ქ. №20 შპს (ს/კ 4-----) ოფისში).

სესხის მიზნობრიობა: სამომხმარებლო.

ყოველი დღის 10 სთ-დან 18 სთ-მდე მსესხებელი ვალდებული იყო გამსესხებლისათვის დაებრუნებინა დღიურად 40 ლარი, რომელიც შეიცავს გასესხებული თანხისა და ხელშეკრულებით გათვალისწინებული სესხის ვადაში დარიცხული საპროცენტო სარგებლის 36 დღეზე განაწილებულ თანაბარ რაოდენობას.

მსესხებელი ვალდებული იყო გადაუხადოს გამსესხებელს ყოველდღიური გადაუხდელობის შემთხვევაში თანხის ვადის გადაცილებისათვის დღეში 1 ლარი, მსესხებელი ვალდებული იყო გამსესხებლისათვის ხელშეკრულებაში მითითებულ ვადაში დაებრუნებინა მიღებული სესხი მასზე დარიცხულ საპროცენტო სარგებელთან ერთად. მსესხებელი ვალდებული იყო გადაეხადა შპს შპს GთI ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ვალდებულებების შეუსრულებლობის შემთხვევაში 36 დღის საპროცენტო სარგებელი სესხის ძირ თანხასთან ერთად, გადახდის ვადის გადაცილებისათვის დღეში ერთი ლარი, ფიქსირებული პირგასამტეხლო მსესხებლის მიერ სესხად მიღებული თანხის 20%-ის ოდენობით და შესაბამისად სესხის ხელშეკრულება შპს შპს GთI მიერ ცალმხრივად უნდა შეწყვეტილიყო მსესხებელთან, ანუ მსესხებელთან ზემოთ მითითებული სესხის ხელშეკრულება ავტომატურად უნდა შეწყვეტილიყო.

მტკიცებულება:

- სესხის განაცხადის ფორმა (იხ.ს.ფ.15);
- სესხის ხელშეკრულება №ა998 (ს.ფ.17-18);
- სესხის დაფარვის გრაფიკი (იხ.ს.ფ.19);
- სალაროს გასავლის ორდერი (იხ.ს.ფ.16)

3.1.2. დადგენილია, რომ სესხის ხელშეკრულება №ა998-დან გამომდინარე მოსარჩელის წინაშე თავდებობა იკისრა ნონა მ----ემ.

მტკიცებულება:

სესხის ხელშეკრულება №ა998 (ს.ფ.17-18);

3.2. სადავო ფაქტობრივი გარემოებები:

3.2.1. დადგენილია, რომ მსესხებლის მიერ დაირღვა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ვალდებულებები, რის გამოც მოსარჩელემ მიმართა აღსრულების ეროვნულ ბიუროს გამარტივებული წესით გადახდის ბრძანების მიღების მიზნით. ვინაიდან მოპასუხეებმა წარმოადგინეს პროტესტი არ გაიცა გადახდის ბრძანება.

მტკიცებულება: 2016 წლის 28. 12.გადაწყვეტილება.

3.2.2. მოპასუხე - ნონა მ----ის წარმომადგენელმა ლევან ანთაძემ განმარტა, რომ უსაფუძვლოა მოთხოვნა სესხზე დარიცხული პირგასამტეხლოს და სხვა ხარჯების ნაწილში.

მტკიცებულება: შესაგებელი. მოპასუხის წარმომადგენლის ახსნა-განმარტება.

3.2.3. სასამართლო სრულად იზიარებს მოსარჩელის მიერ საქმის განხილვისას მითითებულ გარემოებებს და განმარტავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებები, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნას და შესაგებელს.

მოსარჩელე შესაბამის მტკიცებულებებზე მითითებით აცხადებს, რომ მოპასუხეს მის მიმართ გააჩნია ვალდებულება. ე.ი. მისი მოთხოვნის საფუძველს წარმოადგენს კონკრეტული ფაქტის არსებობა, მოპასუხე კი შესაგებელში ნაწილობრივ უარყოფს ვალის არსებობას. მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილ მტკიცებულებებს მოპასუხემ დაუპირისპირა და შემოიფარგლა მხოლოდ ახსნა-განმარტებებით.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ სამოქალაქო სამართალწარმოებისას მოწინააღმდეგე მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულების გასაქარწყლებლად აუცილებელია მტკიცებულებით დადგენილი ფაქტების საწინააღმდეგო, გამაბათილებელი ან სულ მცირე, განსხვავებული ფაქტების დამადასტურებელი ალტერნატიული მტკიცებულების წარმოდგენა. მოპასუხის მიერ მარტოოდენ მითითება იმ გარემოებაზე, რომ თანხა არ უნდა დაეკისროს გადასახდელად, საკმარისი არ არის. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლით, სასამართლოსათვის არავითარ მტკიცებულებას არა აქვს წინასწარ დადგენილი ძალა. სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 3.2 მუხლით მოპასუხე უფლებამოსილია ცნოს სარჩელი. ამავე საპროცესო კოდექსის 208.3 მუხლით თუ მოსამზადებელ სხდომაზე მოპასუხე ცნობს სარჩელს, მოსამართლე გამოიტანს გადაწყვეტილებას სარჩელის დაკმაყოფილების შესახებ.

სასამართლო განმარტავს, რომ სამოქალაქო სამართალწარმოება სასამართლოში მიმდინარეობს შეჯიბრებითობისა და დისპოზიციურობის პრინციპების დაცვით, მოპასუხის მიერ სარჩელის ცნობა, რაც სასარჩელო მოთხოვნის დაკმაყოფილების საფუძველია წარმოადგენს მოსარჩელის მხრიდან მისთვის მინიჭებული საპროცესო სამართლებრივი უფლების რეალიზაციას, რის გამოც სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოპასუხის მიერ ცნობილ სასარჩელო მოთხოვნის ნაწილში სესხის ძირის 1200 ლარის და პროცენტის -240 ლარის ნაწილში, სარჩელი უნდა

დაკმაყოფილდეს, მოპასუხის მიერ სარჩელის ცნობის გამო.

სამოტივაციო ნაწილი:

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა:

4.1. საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებისა და მხარეთა ახსნა-განმარტებების ურთიერთშეჯერების საფუძველზე დადასტურებულია მოპასუხეების ვალდებულებები მოსარჩელის წინაშე, რაც მოთხოვნის სრულად დაკმაყოფილების საფუძველია.

5. კანონები, რომლითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 208.3 მუხლით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 316-317-ე, 361-ე, 411-ე, 427-ე, 868-ე, 891-ე, 895-ე, 898-ე მუხლები.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 316.1 მუხლის თანახმად, ვალდებულების ძალით კრედიტორი უფლებამოსილია მოსთხოვოს მოვალეს რაიმე მოქმედების შესრულება, ამავე კოდექსის 317-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცილებელია მხარეთა შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის მიყენების (დელიქტის), უსაფუძვლო გამდიდრების ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძველებიდან.

6.2. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 623-ე მუხლის თანახმად, სესხის ხელშეკრულებით გამსესხებელი საკუთრებაში გადასცემს მსესხებელს ფულს ან სხვა გვაროვნულ ნივთს, ხოლო მსესხებელი კისრულობს დააბრუნოს იმავე სახის, ხარისხის და რაოდენობის ნივთი.

ამავე კოდექსის 624-ე მუხლის თანახმად სესხის ხელშეკრულება იდება ზეპირად. მხარეთა შეთანხმებით შეიძლება გამოყენებულ იქნეს წერილობითი ფორმაც. ზეპირი ხელშეკრულების დროს მისი ნამდვილობა არ შეიძლება დადგინდეს მხოლოდ მოწმეთა ჩვენებებით. ამავე კოდექსის 625-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სესხისათვის მხარეთა შეთანხმებით შეიძლება გათვალისწინებული იქნეს პროცენტი.

მოცემულ შემთხვევაში მხარეებს შორის სასესხო ურთიერთობის საფუძველი გახდა 2016 წლის 27 ივლისის ციური შ---ლიასა და შპს G-- შორის გაფორმებული სესხის ხელშეკრულება №ა998. (ს.ფ.17-18).

იმავე ხელშეკრულებით, ვალის დაფარვის სოლიდარული ვალდებულება იკისრა

ნონა მიქავამ.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ სახელშეკრულებო ურთიერთობის არსი მდგომარეობს მხარეთა წინასწარ განსაზღვრული უფლება-მოვალეობების არსებობაში. ხელშეკრულებით დათქმული ვალდებულებების დარღვევა წარმოადგენს მისი შესრულების იძულებით დაკალდებულების მექანიზმის ამოქმედების პირობას. განსახილველ შემთხვევაში, ხელშეკრულების დადებით მოსარჩელესა და მსესხებელ შორის წარმოიშვა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსით გათვალისწინებული ვალდებულებით-სამართლებრივი ურთიერთობა. დადგენილია, რომ მოპასუხეების მხრიდან არაჯეროვნად იქნა შესრულებული ვალდებულება.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 327-ე მუხლის პირველი და მეორე ნაწილების მიხედვით, ხელშეკრულება დადებულად ითვლება, თუ მხარეები მის ყველა არსებით პირობაზე შეთანხმდნენ საამისოდ გათვალისწინებული ფორმით. არსებითად ჩაითვლება ხელშეკრულების ის პირობები, რომლებზედაც ერთ-ერთი მხარის მოთხოვნით მიღწეულ უნდა იქნეს შეთანხმება, ანდა რომლებიც ასეთად მიჩნეულია კანონის მიერ. განსახილველ შემთხვევაში, მხარეთა შორის სახეზეა სახელშეკრულებო ურთიერთობა.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 361.2 მუხლის თანახმად, ვალდებულება უნდა შესრულდეს ჯეროვნად, კეთილსინდისიერად, დათქმულ დროსა და ადგილას.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 891-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, თავდებობის ხელშეკრულებით თავდები კისრულობს ვალდებულებას, თავდებად დაუდგეს კრედიტორის წინაშე მესამე პირს ამ უკანასკნელის ვალდებულების შესასრულებლად. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 895-ე მუხლის მიხედვით, თუ თავდები კისრულობს პასუხისმგებლობას სოლიდარულად ან სხვა თანაბარმნიშვნელოვანი სახით, მას შეიძლება წაეყენოს მოთხოვნა იძულებითი აღსრულების მცდელობის გარეშე, თუ ძირითადად მოვალემ გადააცილა გადახდის ვადას და უშედეგოდ იქნა გაფრთხილებული, ანდა მისი გადახდისუუნარობა აშკარაა. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 898-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, თავდები ყველა შემთხვევაში პასუხს აგებს მხოლოდ თავდებობის დოკუმენტში მითითებული ზღვრული თანხის ოდენობით.

წინამდებარე შემთხვევაში, საქმეში წარმოდგენილი სესხის ხელშეკრულებით №998, დადგენილია, რომ ნონა მიქავამ როგორც ციური შ---ლიას თავდებად პირმა აიღო სოლიდარული ვალდებულება გაცემული სესხის გადახდაზე და შპს G--, როგორც გამსესხებელს გადაუხადოს სესხის ძირითადი თანხა, ასევე მასზე დარიცხული საპროცენტო სარგებელი, პირგასამტეხლო და ყოველდღიური ვადის გადაცილებასთან დაკავშირებული ჯარიმა, თუკი მსესხებელი თავს აარიდებს როგორც სესხის ძირითადი თანხის ისე მასზე დარიცხული საპროცენტო

სარგებლის, პირგასამტეხლოს და ყოველდღიური ვადის გადაცილებასთან დაკავშირებული ჯარიმის გადახდას.

6.3 საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 417-ე მუხლით პირგასამტეხლო - მხარეთა შეთანხმებით განსაზღვრული ფულადი თანხა - მოვალემ უნდა გადაიხადოს ვალდებულების შეუსრულებლობის ან არაჯეროვნად შესრულებისათვის.

ამავე კოდექსის 418.1 მუხლით ხელშეკრულების მხარეებს შეუძლიათ თავისუფლად განსაზღვრონ პირგასამტეხლო, რომელიც შეიძლება აღემატებოდეს შესაძლო ზიანს.

საქართველოს საკასაციო სასამართლომ ანალოგიური კატეგორიის საქმეზე განმარტა, რომ სამოქალაქო კოდექსი აღიარებს და ეფუძნება „პაცტა სუნტ სერვანდა-ს“ (ხელშეკრულება უნდა შესრულდეს) პრინციპს, რომლის თანახმად ხელშეკრულების მხარემ, რომელმაც იკისრა ვალდებულება, უნდა შეასრულოს ხელშეკრულებით მისივე ნებით შეთანხმებული უფლება-მოვალეობები. შესრულების ვალდებულება პირველ რიგში ხელშეკრულებით გათვალისწინებული შედეგის დადგომას გულისხმობს. ამავდროულად, პირველადი ვალდებულების შეუსრულებლობისას წარმოიშობა ნაწარმოები შესრულების (ზიანის ანაზღაურება, პირგასამტეხლოს გადახდა და ა.შ.) ვალდებულება. სამოქალაქო კანონმდებლობა ვალდებულების დარღვევის პრევენციისათვის ითვალისწინებს მოთხოვნის უზრუნველყოფის სანივთო და ვალდებულებით სამართლებრივ საშუალებებს, რომლებიც ვალდებულების შესრულებას ემსახურებიან და რომელთა შერჩევა მხარეთა ნებაზეა დამოკიდებული. ასეთ საშუალებათა რიგს განეკუთვნება ვალდებულების უზრუნველყოფის დამატებითი საშუალება პირგასამტეხლო (სუსგ 25.05.2010 წ. საქმე №ას-1220-1480-09).

- საქართველოს უზენაესმა სასამართლომ (საქმე ას-10-10-2017) განმარტა, რომ პირგასამტეხლოს ოდენობის შემცირებისას მხედველობაში მიიღება როგორც კრედიტორის ინტერესი ვალდებულების შესრულების მიმართ, ასევე, სარჩელის აღძვრამდე პერიოდზე დარიცხული პირგასამტეხლოს ოდენობა ძირითად თანხასთან მიმართებაში. პირგასამტეხლო უნდა იყოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში ვალდებულების დარღვევის თანაზომიერი და გონივრული. საკითხის გადაწყვეტისას მხედველობაში მიიღება მხარის ქონებრივი მდგომარეობა და სხვა გარემოებები, კერძოდ, ის, თუ როგორია შესრულების ღირებულება, მისი შეუსრულებლობისა და არაჯეროვანი შესრულებით გამოწვეული ზიანის თანაფარდობა პირგასამტეხლოს ოდენობასთან. პირგასამტეხლოს შეუსაბამობის კრიტერიუმად, ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში, შეიძლება ჩაითვალოს ისეთი გარემოებები, როგორიცაა: ხელშეკრულებით გათვალისწინებული პირგასამტეხლოს შეუსაბამოდ მაღალი პროცენტი, პირგასამტეხლოს თანხის მნიშვნელოვანი გადაჭარბება ვალდებულების შეუსრულებლობით გამოწვეულ

შესაძლო ზიანზე, ვალდებულების შეუსრულებლობის ხანგრძლივობა და სხვა.

- სასამართლო დავის გადაწყვეტისას ეყრდნობა რა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის ძირითად დებულებებს, ასევე ხელმძღვანელობს დადგენილი სასამართლო პრაქტიკით და მიაჩნია, რომ პირგასამტეხლოს ნაწილში სარჩელის დაკმაყოფილება უნდა მოხდეს მოთხოვნის ფარგლებში, რადგან მოთხოვნილი პირგასამტეხლო არ ეწინააღმდეგება კანონს და დადგენილ სასამართლო პრაქტიკას. მხედველობაშია მისაღები, რომ ხელშეკრულება დაირღვა მოპასუხეების მხრიდან და 2016 წლის 1 სექტემბრიდან და დღემდე ვალდებულების ნაწილიც არ არის შესრულებული.

სასამართლო არ იზიარებს მოპასუხის წარმომადგენელის მოსაზრებას იმის შესახებ, რომ მოსარჩელემ თავი აარიდა ვალდებულების მიღებას და შეგნებულად გაზარდა ვადაგადაცილებული დღეების რაოდენობა, რადგან მოვალე შეიძლება დაინტერესებული იყოს ნაკისრი ვალდებულების შესრულებით, მაგრამ კრედიტორი აყოვნებდეს შესრულების მიღებას ან მისი ადგილსამყოფელი უცნობი იყოს მოვალისთვის. ასეთ შემთხვევაში მოვალეს შეუძლია დაიცვას უფლება სამოქალაქო კოდექსის 434-ე მუხლის პირველი ნაწილით, კერძოდ - თუ კრედიტორი აყოვნებს შესრულების მიღებას, ან უცნობია მისი ადგილსამყოფელი, მოვალე უფლებამოსილია შესრულების საგანი შეინახოს სასამართლოსა ან ნოტარიატში, ხოლო ფული ან ფასიანი ქაღალდი შეიტანოს ნოტარიუსის სადეპოზიტო ანგარიშზე.

ასეთ შემთხვევაში მოვალე თავისუფლდება კრედიტორის წინაშე ვალდებულებისაგან (434.2 მუხლი).

6.4. მოსარჩელე ითხოვს მიუღებელი შემოსავლის სახით მოპასუხეზე 672 ლარის გადასახდელად დაკისრებას.

მოთხოვნა საფუძვლიანია, რადგან საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 411-ე მუხლის თანახმად, ზიანი უნდა ანაზღაურდეს არა მხოლოდ ფაქტობრივად დამდგარი ქონებრივი დანაკლისისთვის, არამედ მიუღებელი შემოსავლისთვისაც. მიუღებლად ითვლება შემოსავალი, რომელიც არ მიუღია პირს და რომელსაც იგი მიიღებდა, ვალდებულება ჯეროვნად რომ შესრულებულიყო.

სამოქალაქო კოდექსის 403-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, მოვალე, რომელიც ფულადი თანხის გადახდის ვადას გადააცილებს, ვალდებულია, გადაცილებული დროისათვის გადაიხადოს მხარეთა შეთანხმებით განსაზღვრული პროცენტი, თუ კრედიტორს, სხვა საფუძვლიდან გამომდინარე, უფრო მეტის მოთხოვნა არ შეუძლია.

სამოქალაქო კოდექსის 404-ე მუხლით, კრედიტორს უფლება აქვს მოითხოვოს ვადის გადაცილებით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურება.

სამოქალაქო კოდექსის 407-ე მუხლის თანახმად, ხელშეკრულებიდან გასვლისას კრედიტორს შეუძლია მოითხოვოს იმ ზიანის ანაზღაურება, რომელიც მას მიადგა ხელშეკრულების შეუსრულებლობით. სამოქალაქო კოდექსის 411-ე მუხლის მიხედვით, ზიანი უნდა ანაზღაურდეს არა მხოლოდ ფაქტობრივად დამდგარი ქონებრივი დანაკლისისთვის, არამედ მიუღებელი შემოსავლისთვისაც. მიუღებლად ითვლება შემოსავალი, რომელიც არ მიუღია პირს და რომელსაც იგი მიიღებდა, ვალდებულება ჯეროვნად რომ შესრულებულიყო. დასახელებული ნორმების შესაბამისად, ვალდებულების დარღვევის შემთხვევაში, კრედიტორისათვის ანაზღაურებას ექვემდებარება როგორც ფაქტობრივად დამდგარი ზიანი, ასევე მიუღებელი შემოსავლის სახით მიყენებული ზიანი. ფულადი ვალდებულების შემთხვევაში, ასეთი ზიანის მოცულობას კანონი განსაზღვრავს მხარეთა მიერ შეთანხმებული პროცენტის ოდენობით, რომლის გადახდაც მოვალეს ეკისრება დავალიანების დაფარვამდე. ყველა შემთხვევაში, ზიანის ანაზღაურების ვალდებულების წარმოშობის საფუძველია ის დანაკლისი, რაც კრედიტორმა შეიძლება რეალურად განიცადოს ხელშეკრულების პირობათა შეუსრულებლობით.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 403-ე და 411-ე მუხლების ერთობლივი ანალიზის შედეგად მიუღებელ შემოსავლად იმ სარგებლის მიჩნევა, რაც ხელშეკრულებით იყო გათვალისწინებული და რაც საკრედიტო დაწესებულებას უნდა მიეღო, სრულიად ლოგიკურია, ვინაიდან საკრედიტო დაწესებულების ძირითადი ფუნქცია და დანიშნულება სწორედ ფულადი თანხის სასყიდლიან სარგებლობაში გადაცემაა. შესაბამისად, საკრედიტო დაწესებულებებთან მიმართებით, არსებობს პრეზუმფცია იმისა, რომ საკრედიტო ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, ვალდებულების შეუსრულებლობის შემთხვევაში, საკრედიტო დაწესებულება ვერ იღებს იმ შემოსავალს, რომელიც მას აღნიშნული თანხით უნდა მიეღო. სწორედ ამიტომ, გამართლებულია საკრედიტო დაწესებულების შემთხვევაში მიუღებელ ზიანად იმ შემოსავლის მიჩნევა, რომელსაც საკრედიტო დაწესებულება მსესხებლის მიერ სესხით გათვალისწინებულ თანხაზე დარიცხული სარგებლის სახით მიიღებდა.

მოცემულ შემთხვევაში, მოსარჩელე საკრედიტო ხელშეკრულებებით კრედიტისათვის გათვალისწინებული სარგებლის, როგორც მიუღებელი შემოსავლის, მოვალისათვის დაკისრებას ხელშეკრულების სრული ვადისათვის ითხოვს. ამგვარი მოთხოვნა სამართლებრივად დასაბუთებულად უნდა ჩაითვალოს, რადგან გაცემული თანხის გამოყენების შეუძლებლობა საკრედიტო დაწესებულებისათვის მიიჩნევა, როგორც ამ თანხის ბრუნვის შედეგად მისაღები შემოსავლის დაკარგვის საფუძველი.

6.5. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის თანახმად, შეჯიბრებითობის პრინციპიდან გამომდინარე, მხარე თვითონ განსაზღვრავს, თუ

რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძვლად მის მოთხოვნას და რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები, ხოლო საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოსათვის არავითარ მტკიცებულებას არა აქვს წინასწარ დადგენილი ძალა. სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ.

ზემოაღნიშნული სამართლებრივი ნორმების და საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების საფუძველზე სასამართლო თვლის, რომ მოსარჩელის მოთხოვნა საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს.

7. საპროცესო ხარჯები:

7.1. საქართველოს სამოქალაქო პროცესის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილით, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა, მაშინ ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მოსარჩელეს მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რომელიც სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს – სარჩელის მოთხოვნის იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა. იმ მხარის წარმომადგენლის დახმარებისათვის გაწეულ ხარჯებს, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, სასამართლო დააკისრებს მეორე მხარეს გონივრულ ფარგლებში, მაგრამ არაუმეტეს დავის საგნის ღირებულების 4 პროცენტისა, ხოლო არაქონებრივი დავის შემთხვევაში – განსახილველი საქმის მნიშვნელობისა და სირთულის გათვალისწინებით, 2 000 ლარამდე ოდენობით.

სს კოდექსის 49-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ სასამართლოს მთავარ სხდომამდე მოსარჩელე უარს იტყვის სარჩელზე, მოპასუხე ცნობს სარჩელს ან მხარეები მორიგდებიან, მხარეები მთლიანად თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან.

განსახილველ შემთხვევაში მოსარჩელემ სახ. ბაჟის სახით გადაიხადა 100 ლარი. მოპასუხეებმა შესაგებელით სარჩელი ცნეს ძირითადი თანხის -1200 ლარის და პროცენტის 240 ლარის ნაწილში და ისინი სს კოდექსის 49-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, ამ ნაწილში დაკმაყოფილებული სარჩელის პროპორციით - 56.80 ლარი, უნდა გათავისუფლდეს სახ. ბაჟის გადახდისაგან, ხოლო აღნიშნული სახ. ბაჟი 56.80 ლარი მოსარჩელეს უნდა დაუბრუნდეს ანგარიშიდან -300183150.

მოპასუხეების მიერ არცნობილი სარჩელის ნაწილში გადახდილი სახ. ბაჟი

შესაბამისი პროპორციით შესაბამისად ამ ნაწილში გადახდილი სახ. ბაჟი, დაკმაყოფილებული სარჩელის პროპორციით - 43.20 ლარი, მოსარჩელის სასარგებლოდ, სოლიდარულად უნდა გადახდეთ მოპასუხეებს.

8. სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება.

8.1. სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება სსს კოდექსის 199.1. მუხლის საფუძველზე უნდა დარჩეს უცვლელი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 243-ე, 257-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. დაკმაყოფილდეს შპს შპს G-- სარჩელი.

1.1. მოპასუხე ციური შ---ლიას და ნონა მ---ეს, სოლიდარულად დაეკისროთ შპს G-- სასარგებლოდ სასესხო დავალიანების 1710 ლარის (ძირი-1200; პროცენტი-240; ჯარიმა ვადაგადაცილებაზე -150; ფიქსირებული პირგასამტეხლო - 120) გადახდა.

1.2. მოპასუხე ციური შ---ლიას და ნონა მ---ეს, სოლიდარულად დაეკისროთ შპს G-- სასარგებლოდ, დავალიანების ცნობის გაცემიდან 2017 წლის 16 იანვრიდან სესხის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 1200 ლარზე შვიდი თვის განმავლობაში დასარიცხი სარგებელის გადახდა, რაც თვეში შეადგენს 96 ლარს (8%) სულ 672 ლარი.

1.3. მოპასუხე ციური შ---ლიას და ნონა მ---ეს, სოლიდარულად დაეკისროთ მოსარჩელის სასარგებლოდ - სააპლიკაციო საფასურის - 100 ლარის, ყადაღის დადების საფასურის - 50 ლარის, საგარანტიო თანხის - 50 ლარის, სასამართლო ბაჟის - 100 ლარის, სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიებისათვის გადახდილი ბაჟის -150 ლარის, იურიდიული მომსახურების -40 ლარის, ადვოკატის საშემოსავლო გადასახადის -10 ლარის, საჯარო რეესტრის ამონაწერის განახლების -15 ლარის, ყადაღის რეგისტრაციის -20 ლარის და საფოსტო გზავნილებისათვის გადახდილი 12,60 ლარის გადახდა.

2. მოსარჩელის მიერ გადახდილი სახ. ბაჟი - 43.20 ლარი, მოსარჩელის სასარგებლოდ, სოლიდარულად გადახდეთ მოპასუხეებს.

3. მოსარჩელეს დაუბრუნდეს მიერ გადახდილი სახ. ბაჟი - 50.80 ლარი, რომელიც ამოირიცხოს ანგარიშიდან - 300183150.

4. სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება დარჩეს უცვლელი.

5. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს მხარისათვის დასაბუთებული

გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატაში, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით სარეზოლუციო ნაწილის მე-6 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით.

6. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს ქუთაისის საქალაქო სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე

მალხაზ ჩუბინიძე